

PRZECZYĆ (3) *vb impf*

e pochylone.

praes 3 pl przeczą (1). *♦ praet 1 pl m pers -smy* przeczyli (1). *♦ fut 3 sg m* przeczyc będzie (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

1. *Zaprzeczać, twierdzić, że coś jest nieprawdą; contradicere Cn (1) :*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): [ziemia jest podpora i fundament wszystkiego] czego względem Poétowie y Philosophowie/ mátką ią wżytkich rzeczy zwáli. co áby niemądrze/ kto przeczyc będzie? Oczko 3v.

2. *Oszukiwać [w czym] (1) : Panie Miernikv, vozny i slachto, tvcz my dossicz czyniącz vgodzie prziiaczielskiey pomiareę we wssythkim dostatecznye pvsczili iakoszmy na voli niwczym nieprzeczyli, tak y na Kaczkowie tak i na Zagozdziv ZapWar 1551 nr 2684.*

3. *Sprzeczać się, nie zgadzać się, wieść spór (1) :*

W przeciwstawieniu: »przeczyc ... namawiac« (1): CiekPotr 78 cf Zwrot.

Zwrot: »przeczyc z sobą« (1): ieden raz ná Seymách Y Seymikách tak rádzą drugi raz przeciwnie. Cifz ieden z drugim czáfem przeczą z łobą ráno Przy ludźiach, w wieczor zásię złobą námawiáią. CiekPotr 78.

Synonimy: 1. negować, przeciwiać się; 3. przec się, spierać się.

Formacje współrdzenne: sprzeczyć, sprzeczyć się; przeczac się, sprzeczac się.

Cf PRZECZENIE